

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 —
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minder lürcsónél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyv-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A zombori képviselőválasztás kilátásairól az ellenzéki sajtó légből kapott számadatokkal akar hangulatot csinálni.

Hogy minden kételyt eloszlathassunk, pártunk állásáról a következőket jelenthetjük:

A választók száma 1822. Ezek közül meghalt, elköltözött, vagy pedig a szavazástól tartózkodni fog: 310.

Pártunk biztos szavazatainak száma **893**. E szerint tehát az összes ellenzéki lehető szavazatok száma: 619, vagyis kétségtelen többségünk **274**. Ez a tényállás.

Pártunk tagjaihoz!

Még negyvennyolc óra, és véleménytek férfias kinyilvánítását kéri tőletek. Követeljük mi, és követeli a haza, hogy ítéletet mondjatok azon kormány és azon párt sáfarkodása felett, melynek kezébe helyeztétok már másfél évtizede sorsát. Nyíltan, őszintén, mint az férfiakhoz illik, kívánjuk nyilatkozatokat, meghajlunk bármi szigorú is legyen, a népfenség ítélete előtt!

Nem először lobog magasan e városban és e vármegyében a valódi szabadelvűség lobogója, nem egyszer vittétek azt fényes diadalra. Ismeritek pártotokat, tudjátok, évek hosszú sorának tapasztalata megtanított, mit várhattok!

Nem ígérünk nektek semmi újat, sem adó-elengedés, sem új rendszer nincs a mi lobogónkon, s a hazafias ünnep utolsó órájában csak egy kérdést intézünk hozzátok.

Hiszitek-e, hogy azon párt, azon kormány, mely eddig vitte ügyeinket, képesek a haza valódi felvirágzására közreműködni vagy sem? Hiszitek e, hogy azon alap, melyen az épület nyugszik, elég szilárdul van-e lerakva, hogy rajta egy nagy, hatalmas és szabad Magyarország tovább emelkedjék, hogy ezredéves fennállásának ünnepén mint barát szeretett, mint ellen rettegett lehessen?

Meggyőződtek-e arról, hogy a párt, mely nem hangzatos jelszavak után futkos, mely elvei

hirdetésénél nem fordul az utca csöcselékéhez is, be tudja váltani mit ígér?

Meggyőződtek-e arról, hogy azon terheket, azon áldozatokat, melyeket a haza a párt által kívánt, nem cél és eredmény nélkül viseltétek? hogy az áldozatok árán a pénzügyi egyensúly helyreálltva, anyagi, ugymint szellemi haladásunk biztosítva van?

Látjátok-e, hogy a súlyos közterhek közélok emelésére fordítottak, hogy városunk háztartásában a rend helyreálltva, a közbiztonság, személytek és vagyonotok oltalmazva van.

Ha igen, kérjük bizalmatokat!

Nem ígérünk sokat, mert tőlünk ti ezt számonkérhetitek, nem azon pillanatnyi szalmalánghoz fordulunk, mely ellenzéki kortesbeszédnek alatt fellobog, higgadt, komoly férfiakhoz méltón csak egyet kérünk tőletek, azt, mit e párt csütörtökön mindegyitekől elvár: teljesítse kötelességét!

E mellett egy másik kérésünk is van, követelésünk!

Mutassátok meg az ellentábornak, hogy beneteket sem ijesztés, sem üres lárma, nyugodt magatartástok, higgadságtoktól el nem tántorít, mutassátok meg, hogy a ti fegyvereitek tisztelik más meggyőződését, hogy ti e nagy napon a haza sorsa felett döntve, a haza oltáránál áldoztok mutassátok meg, hogy ti a haza templomát templomnak tekintitek! S midőn csütörtökön este haza tértek hajlékaitokba, el fogjátok mondhatni: Teljesítettük kötelességünket!

Szavazás előtt.

Ősi erénye a magyarnak az igaz hazaszeretet, mely kivált kritikák pillanatokban különösen kétféleképp szokott nyilatkozni: egyrészt az anyaföldhöz való szívós ragaszkodásban s annak körömszakadtig való védelmében; másrészt pedig az itt kifejtett társadalmi s politikai jogszokások, vagyis az alkotmány féltékeny kultuszában.

E kultusz persze időről-időre változik, mert az alkotmány maga is fejlődik; de viszont állandó

benne két mozzanat: először egy bizonyos józan konzervatívizmus, mely nem kapkod az erőtetett újítások után, megbecsüli a jelen eredményeit s óvakodik a biztos tőrhető állapotot bizonytalan légvárakért elhagyni; a másik pedig bizonyos hidegvérűség a lelkesedés perceiben is, bizonyos ösztönszerű bölcsesség, melylyel megsejti, hogy a kalandos kísértések, kirajzolt Eldorádók közepette is megőrzi választása józanságát.

Ezek a jellemző jó tulajdonok azonban mintha megfogyatkoztak volna polgártársaink egy részénél.

Látunk ugyanis mozgalmat, melynek okát se a józan ész, se a lélektan, se a helyi viszonyok ismerete nem adja.

Mert miben állnak a tények minden tülzás nélkül?

Volt nekünk öt éven át Koczkár Zsigmond személyében egy olyan országgyűlési képviselőnk, akit közakarattal kértünk föl e szerepre csendes hivatalos íróasztalánál. Ő ez idő alatt teljes lelkével hivatásának élt. Nincs ember, még az ellenzéken sem, aki szemére tudna lobbantani valamit, amit tett, holott nem kellett volna; vagy amit nem tett, pedig kellett volna. Mint ember tetőtől talpig gentleman; mint polgár mindenkor levonta és követte a demokracia minden folyományát. Ott láttuk őt minden városi közgyűlésen, a különféle bizottságokban, deputációkban, egyházközségekben, szóval minden közügyben, ahol polgártársaiért tehetett valamit. Sőt annyira tisztelte választóinak érzékenységét, hogy ha távol nem volt az országgyűlésen, minden polgári összejövetelre, bábra, bankettre is megjelent.

Nem volt rá eset, hogy valaki ügyes-bajos dolgában hozzáfordult s ne a legszivesebb fogadtatásra, a legkészségesebb tanácsra, a legönzetelebb támogatásra ne talált volna.

Hát kérdezzük: hol van arra józan ok, hogy ezt az embert, a ki kötelességét mintaszerűen teljesítette, a becsületes odaadással teljesített közszolgálat fejében, csupa merő politikai szeszélyből elejtsük?

Mert beszélhetnek a boszú szószólói akármit, Zombor egy minden forgalomtól félreeső s belfogyasztásra utalt város, melynek némi lendületet csak a hatalommal való kézfogás adott eddig és ad — ha ad — ezután. Itt az értelmiség tulnyomó nagy része a kormány jóvoltából

A „BÁCSKA“ tárcája.

Meddő idők.

A század vén, fogytán erője,
 Vére kihül, tüze kihál.
 Szánakozó mosolyra indú
 Sok, gyerekes játékvál.

Mint öreg ember csak a multban
 Boldog dicső emlékvél.
 A jelenben botlik szüntelen
 S azt hiszi, hogy nagyot mível.

Mig ifjú volt, nagy tettek sorát
 Valósítá s hogy vén már ma:
 Tettetés lett a tettből s hozzá
 Sok üres hang, kínos lárma.

Javakorán termelte nekünk
 Anyai jeles, dicső fiát,
 Kik fényt vetnek a jövőndőre
 S csinálták a históriát.

Mint sűrűg a század közepén
 Egy Széchenyi, Kossuth, Deák!
 Velük a nemzet géniusza.
 Lelkükben fényes ideák.

Most megviselve az idő már,
 Sokkal lassúbb lelegzétü.
 Idea, eszme ismeretlen.
 Ami gyilkol: az a betü.

S hogy nő akkor a hősök serge!
 Miként tavasszal a virág.
 Hírük ragyog, mint nap sugára,
 Bámulja őket a világ.

Bem, Damjanics, Klapka s a többi
 Hozzájuk méltót nem talál
 A képzelet; tekintetüknél
 Hunnyászkodva áll a halál.

Most vén a század; herosokra
 A nemzet hívása vár itt.
 Nagy kinnal ha termel az idő
 Uzsulázot meg Gajarit.

Mig ifjabb volt időnk, ah benne
 Oly sok szép, ékes gondolat.
 Mely szárnyra kelve két világban
 A népek üdvére kihát.

Most azt mondja a vénült század:
 Ha célra törsz, csak egyre fuss.
 Ész, gondolat mit ér? — Az élet
 Csupa merő paragrafus.

Szépét, nagyot, dicsőt, magasztost,
 Amit szabad nemzet imád,
 Ne keress itt; meddő a század,
 Ráncos ajkát biggyeszti rád.

Mintha időnk ifjabb korában
 Negerötötte vón magát.
 Mint a vén dáma, teste hervadt,
 Bár rajta a selyem kabát.

Kiállítások egyre-másra,
 Cifra tárgyiból egész halom.
 Mellé zaj, füst, ünnep, parádé,
 De nincsen bennük tartalom.

Schwarzenau, Kronstadt s egyébütt
 Koccingatás, toasztozás.
 Hej mi más volt az a wagrami
 Híres császártalálkozás!

Mit ezeltől vérről szereztek.
 Rendjel, nemesség s annyi mást,
 Most megkapja, ki nagyban árul
 Gyapját — — no meg loyálitást.

Bizony rokkansz te század immár.
 Lábadszárába ment az ész.
 Óriásokat szültél addig
 S most csak a törpeség tenyész.

Az eszmék csillagos zenithjén
 Jártál, hogy ott babért arass.
 Most meg leülsz a föld porába
 S számlálgatod a rézgarast.

Siess tovább; minden mi jó volt
 Benned, már megfogantatott.
 Te híres elektromos század
 Mire nézed még a napot?!

Kajabusz.

verődik össze a nagy részben ez tartja el az üzleteket, foglalkoztatja az iparosokat, gazdagítja a házi urakat. Vigyék ki Zomborból a kormány rendelkezése alatti értelmiséget s itt marad egy nagy, kihalt, vérméltó falu.

Es ezt tudják az ellenzéki vezérkarban is; de a boszú nem a józan észről kér tanácsot. Nagyon jól tudják ott, hogy Drakulits a közügynek, a városnak hasznára ugyszólván semmit se tehet. Mert ha reánk minden áldás fölüljön, akkor ugyan rossz nyomon jár, aki ellenzéki közbenjárót választ. Különbösen is — tisztelet-becsület a jelölt magán személyének — honnan érdemelné meg Drakulits, hogy ezt a szabad királyi várost ő képviselje? Hol és milyen téren szerzett érdemeket? Se közügyekben, se társas körökben, se egyes helyi kérdések körül nem hallottuk, hogy valami irányt vagy elvet képviselt volna. Viszont nem egyszer láttuk és hallottuk olyan tetteit, amelyeknek hőse lenni hogy mekkora dicsőség, azt leghivebben olvashatja ugyanazon lapnak előbbi évfolyamaiban, a mely lap most róla dicsőimuszokat zengedez. Reméljük, elég kiméletesen érintettük ezen nagyon is kiadó oldalt és csak azt jegyezzük meg, hogy ha Drakulits megválasztatnék (mitől az isten őt megmenti) a győzelmi mámor kialvása után bizonyára önmagának azt mondaná „mi fog 5 év múlva velem történni, hogy ha Zombor város polgárai képesek voltak Koczár Zsigát cserben hagyni.“

De Zombor város polgárai sokkal inkább lelkesednek a város javáért, boldogságaért, mint sem hogy be ne látnák, miszerint a legfeketébb hálátlanság lenne azt az embert cserben hagyni, ki az ő javukért elhagyta szép állását, ki az ő érdekeiknek legbuzgóbb, legönfeláldozóbb előmozdítója volt. És cserben hagyni azért, hogy egy-pár ötös és négyes fogattal parádézó politikai sportsmannak ez így tetszik; és hogy azok Apponyinak eldicsekedhessék, hogy Zombor város polgárait ők vezetik az orruknál fogva és azok teljes készséggel adják magukat oda hajtóknak az ő politikai hajtóvadászathoz.

E hálátlanság még megbocsájtható, vagy legalább menthető volna, ha az új ellenfél egyéni tulajdonai, befolyásai, képessége és várható sikerei szembeeszkökök volnának. Ennek éppen az ellenkezője áll s mindenki előre tudja, hogy ha Drakulits lenne képviselőnk (amitől az Isten megmenti városunkat) mindaz az előzékenység és jóakarát, mely a kormánykörökben városunk irányában eddig mindig tanusítva lett, el lenne játszva örökre.

Zombor város polgárai között mindenkor az értelmiség játszott a vezető szerepét, az értelmiség pedig még soha nem sorakozott oly tömegesen és pedig vallás és nemzetiség külömbsege nélkül egy jelölt körül, mint most Koczár Zsiga körül, és így kétségtelen, hogy a választópolgárok nagy többsége becsületbeli kötelességének ismerendi megválasztani újra a férfit, ki hus ami husunkból, vér ami vérünkben, kinek csak egy gondolata, egy törekvése van, nagygyá, széppé, virágzóvá tenni városunkat, boldoggá, meglegegetté tenni annak polgárait.

Bátran és nyugodtan lépünk tehát a választási urna elé, ott Zombor város derék polgárainak nagy többsége nemes büszkeséggel és igaz lelke-

sedéssel fogja adni szavazatát azon férfura, kit az Isten Zombor város javára még sokáig éltesen és a szavazás befejezte után örömittassan fogja kiállítani:

Éljen Koczár Zsigmond, a mi szeretett képviselőnk!

Az elkeresztelések ügyéről jelentik:

A hercegprímás, rögtön kinevezése után érintkezésbe lépett a kormányval és a szentszékekkel az ügynek lehetőleg gyors elintézése céljából. Az előzetes tanácskozások befejeztével oly megoldási módot terjesztett a római kuria elé, mely épp e tanácskozások eredménye volt s így a pápai szentszék jóváhagyása után a kormány részéről is joggal várható abba való beleegyezése. A római szentszék kedden, e hó 19-én határozott az elkeresztelési ügyben, a primás által eléje terjesztett módokozatok felett. Az erre vonatkozó hivatalos iratok azonban még nem érkeztek meg a hercegprímáshoz. Annyi azonban már is bizonyosnak mondható, hogy ez iratoknak megérkezése és azoknak a kormányval való közlése után, az elkeresztelési ügyet a mai viszonyok közt talán egyedül lehetséges modus vivendi-vel mindkét fél kívánalmainak megfelelően elfogják intézni.

Csáky Albin kultuszminiszter a temesvári izr. községek küldöttségfogadatasánál a zsidó vallás recepciójáról figyelemkeltő nyilatkozatot tett. A dr. Löwy Mór főrabbi beszédjére válaszolva — aki ezen kérdést is érintette — azt mondta a miniszter, hogy zsidók intelligenciájuk és tehetségük által társadalmi téren maguk teremtettek előfeltételeket, melyek alapján egyházuk egyenjogusításának törvénybe iktatását, ami különben csak formáság, megkövetelhetik. Minden szabadelvű hazafi, akikhez a miniszter is tartozik, egyetért ebbeli törekvésekkel s ő (a miniszter) saját hatáskörében kész azokat támogatni.

Választási jelszavak.

Mire lapunk vidéki olvasóink kezéhez jut, a választás előkészületei már meg lesznek téve. Az utolsó napok izgalmasága némiképp engedni fog az uti-előkészületnek, az utak jósága, az időjárás zord vagy enyhe kilátásai élénk beszéd-tárgyat fogják képezni. A pártok szervezkedése már nagyjából be van fejezve, mindenütt még az utolsó esetvonást teszik és a kép készen áll.

Nem képezheti feladatunkat a tizenkettedik órában hosszabban indokolni, miért küzdünk és miért küzd velünk együtt e város és e vármegye színe-java a szabadelvű párti zászló alatt. Az a higgadtság, mely a lobogót nem először viszi fényes diadalra, számolt már minden eshetőséggel, nyugodtan, méltóságteljesen várja a napot, melyen az ellenzéki terrorizmussal szemben is törhetlen ragaszkodásának fényes tanujelét fogja adhatni.

Ha végig tekintünk a legutolsó hetek izgalmain, lehetetlen elfojtanunk néhány megjegyzést azon mozgalomról, mely a nemzeti párt chameleonserző elvei szószékévé Bácsvármegyét választotta.

November negyedike volt, midőn ők Zomborban vették az archimedesi pontot megtalálni, melyből a fennálló rendszert kiforgatva, a rég savyanyu szőlőhöz valahára hozzáférhetnének. Akkor még csak „mérsékelt ellenzék“ voltak, a vedlés aztán történt, csak azután jelent meg a nagy szózat, mely indokoltá kellett hogy tegye, miért von be a magát par excellence hazafiának nevező párt oly elemet a mozgalomba, mely eddig közös mindannyiunké volt, most pedig miután a szabadelvű párt szellemi fő lényét, a kebeléből

alakult kormány tagadhatlan érdemeit csonkítani nem volt képes, a hazafiatlanság, az aulikuság vádját sértőleg hangoztatja, és a lépcsőfokon teljebb haladva, szerencsésen már az „osztrák-párt epithetonához jutott.

Azon általános epuráció, mely majd a nagy diadal után mindenütt, de különösen a bácskai Szodoma és Gomorhában be fog állni, és mely kezdődni fog a kutyadó eltörlésén és a népszírján meghízott basáskodó tisztviselők bengáli fény melletti nyaktilózásán, oly kecsgetető reményekkel biztatta hivat, hogy valóban nem akadunk volna fel azon, hogy jelöltjeik programjukban ezen ideális elveknek alakot adva, megismertették volna hívőikkel azt, hogy mit akarnak. Még azt sem csodáltuk volna, ha a lelkesedés magas hullámai egy kissé talán nagyobb habot vertek volna fel. Aki a tényleges állapottal elégedetlen, aki nem hivatkozhatik államférfin, de még csak a közügyek terén is eltöltött multra, attól jogunk van megkövetelni, adja módját és okát annak, hogy mit akar? Nem hisszük, hogy választóik értelmi színvonalát oly alacsonynak itélik, miszerint fel mernék tételezni, hogy ezek bennük csak a nemzeti párti szavazógép egyszerű billentyűit akarják megválasztani.

S ha ugy tesszük fel a kérdést, mit látunk? Hallottunk-e csak egyetlen-egy egészséges, komoly eszmét, mely nem a nemzeti párt országos feyvertárából vagy a politikai tudomány és népszérség hajhászat katekizmusából került volna elő?

Tudott-e csak egy is a jelöltek közül, kiket választóikhoz nem éveken át tanusított bizalom csatol, hanem a központ kirendelése, mely mint a sakkasztalra helyezte őket el, tudott-e csak egy is másra, mint a nemzeti párt nagyképűsködő, a mi viszonyainkhoz nagyon furcsán illő programjának meglehetősen gyenge parafrázisára hivatkozni?

Mire hivatkozik a nemzeti párt, midőn jelöltjei részére a többséget kéri? Azok eddigi közpályájára? Nem hallottuk. Vagy azon bizalomra, melyet a választóktól a velük élő, jó- és balsorsukat osztó férfiak joggal igényelhetnek. Ezt nem tehetik, mert hiszen jelöltjeik legnagyobb része még rövid idő előtt választóik előtt teljesen ismeretlen volt! Mi az tehát, mit e párt a többség elnyeréseért küzdelemben latba vethet?

Látjuk városunkban, értesülünk a vidékről, hogy mit.

Tudjuk jól és meg is engedjük, hogy a politikában a sikerért vagy csak elérhetése reményeért is sokat, a vakmerőbbek mindent megmernek kockáztatni, tudjuk, hogy nincs elv, nincs igazság, melynek sikeres hirdetése meg nem volna engedhető, ha valódi meggyőződésen alapul.

De midőn sajnos tapasztaljuk, hogy csak egy rakás kevésbbé művelt szegény ember félrevezetéséről van szó, ha malomalatti kortések vadabbaknál vadabb igéretekkel és valótlanságokkal megmetyélezik a hallgatókat, akkor lehetetlen mint a nyilvánosság közegének, mint — akár tessék az ellenzéknek, akár nem — a választási szabadság védőinek, kik, nem mint ők, a hatalomtól, de a szenvedélytől féltik azt, hallgatással mellőzni, megütözésünknek, felháborodásunknak nem adni kifejezést.

EGÉSZEN KICSINY REGÉNY.

Orosz után: Spanyol József Imre.

Fagy, hideg... A januárius az ajtó előtt van s a szegény embereknél, házmestereknél, rendőröknél, mindenkinél jelentkezik, kiknek nem áll módjukban valamely meleg kuckóban meghuzódniok. Nálam is jelentkezik, nem azért, mintha nem volna meleg kuckóm, hanem saját fantáziám miatt.

Valóban mit is bolyongok ide-oda ezen a pusztá parton? A négy sugarú lámpák fényesen világítanak, bár a szél beléjük fú és a gázlángokat meglöbögatja. A fényben megjelen a pompás palota sötét alakja, még komorabb ablakaival. A vihar és köd megtörik a hatalmas üvegablán, a szél fútyúl és ordít a Néva jég-tetején. „Bim bam!“ kondulnak a barangok. Ezek a várt-plom barangjai és búsan szóló minden egyes hangjuk mánkóm kopogásával a gránitlapon s beteg szívem lüktetésével összeesik.

Be kell magam mutatnom az olvasónak. Én egy mankós lábú fiatal ember vagyok. Talán azt mondjátok, hogy Dickenst utánozom. Emlékeztek Vág Szilasra, a falábú tudósra „A mi közös barátunk regényben?“ Nem, én nem utánozom: én valóban egy mankós lábú fiatal ember vagyok. De csak rövid idő óta...

„Bim bam!“ Bim-bam!“ szólnak a barangok a szomorú „Uram segíts!“ kezdetén s aztán még egyet szólnak. Csak még egyet! Még hét óra hosszat tart a sötétség. Akkor aztán eltűnik ez a sötét, nedves éjszaka s helyet enged a szürkületnek. Haza menjek? Nem tudom; egészen mindegy nekem. Álom ugy sem jó szememre.

Tavasszal is egész éjeket szerettem eltölteni e parton. Hajh micsoda esték voltak ezek! Létezik-e ennél valami szebb? Ez nem délnék ama illatos éjszakája, szenvedélyes sötét egével és nagy csillagaival, melyek az embert tekintetükkel tüdőzik. Itt minden világos és fényes: az egyszínű égből hideg és szép, a levegő friss és metsző; az északi fény megáryozza északot, a Néva büszkén és szabadon hőmpölyög tova és csendesen pas-

kolja a part köveit. És ezen a parton állok. És karomon egy lányka csúng... és ez a lányka...

Hajh, tisztelt hölgyeim és uraim! Minek is kezdtem el nektek sebeimről beszélni? De ilyen a szegény, ostoba emberi szív. Ha meg van sebezve, minden szemköztjövőt megállít, elmondja keservét és könnyebbülést keres, de nem talál, s ez egészen természetes: kinek kell egy rongyos, foltozottan kapca? Mindenki azon van, hogy odább rugja, amennyire csak lehet...

Szívemnek még nem volt foltozásra szüksége, amint én ezen év tavaszán Mariskával megismerkedtem, aki bizonyára a világ valamennyi Mariskája között a legjobb volt. Epen ezen a parton ismerkedtem meg vele, ahol tavál tólrol sem volt oly hideg, mint most. Akkor még valódi lábom is volt e helyett a hitvány mankó helyett, valódi szép alakú lábom, épen olyan, mint a minő a másik, a bal. Én egyáltalában véve meglehetősen szép termetű voltam és természetesen nem volt oly széjjel terpesztett járárom, mint most... Tehát megismerkedtem vele. Ez egész egyszerűen történt: én mentem a parton s ő ment a parton... (én egyáltalában nem vagyok nőcsábító, azaz nem is voltam nőcsábító, mert most mankóval!) Én nem tudom mi sarkalt engem, de én megszólítottam. Mindenekelőtt arról beszéltem természetesen, hogy én nem tartozom azon szemtelenek közé stb.; aztán arról, hogy mily becsületes szándékom volna stb. stb. Szelid arcóm (most orrom tövével vastag ránc van, nagyon komor ránc) megnyugtatta a leányt. Elkísértem a hajós utcaig és addig a házig, a melyben lakott. Öreg nagyanyjától tért vissza, aki a „nyári kertnél“ lakott és akihez minden este elszokott menni regényeket olvasni fel neki. A szegény nagymama vak volt.

Most már a nagymama holt. Ez évben sokan halnak meg, akik nem voltak öreg nagyanyák. Én is meghallattam volna, erről biztosítalak benneteket. De én kiálltam a vesélyt. Uraim, mennyi fájdalmat képes egy ember kiállni? Önök nem tudják azt? Én sem.

Mariska megparancsolta nekem, hogy hűsége legyen, s ezért nekem harcba kellett vonulnom...

A keresztes háborúk ideje elmúlt, a lovagok eltűntek, de ha nektek a kedves leányka azt mondja: „Ez a gyűrű én vagyok!“ s azt a tűz lángjaiba veti, tan nem rohanátok utána, hogy azt kibozzátok? „Ah mily különös, önfelelőző — felelitek ti — nem, mi nem rohanánk utána, bizonyára nem!“ „Bizonyára nem. El-megyek a drágakő művéshez és veszek újat, tiszter drágábbat.“ — És azt hiszitek, azt mondaná, hogy ez a gyűrű kedves most neki s nem az a másik? Ezt nem hiszem. Különbösen, olvasóm, én vagyok a törvény. Talán megteszi azt nektek az a nő, aki nektek tetszik. Ti talán tulajdonosai is vagytok sok száz részvénynek, sőt talán tagjai a „Greger és Comp.“-nak a híres tábóri szállító cégnek. Emlékeztetek csak, gyermekkorotokban megfigyeltetek talán egy lepke, amely a lángra repült? Sőt ez akkor titeket mulattatott. A lepke reszketett. hátára fektűt és csapkodott lehanyatló kis szárnyával. Ti ezt érdekesnek tartottátok; aztán már unalmassá lett elöttetek a lepke s ti széjjelnyomtatok ujjatokkal. Hajh, könyörületlen olvasóm! Bárcsak engem is megfojthatnátok ujjatokkal, hogy többé ne szenvednék!

Ritka leány volt Mariska. Amint a háborút kibírdették, egy pár napig komoran és szótlanul járkált ide-oda, semmivel sem szórakoztathattam. „Hallja — mondja egyszer nekem — derék ember ön?”

— Erről biztosíthatom, — feleltem én. Derék emberek szavakat tettel erősítik meg. Ön a háború részén volt, önnek vele kell mennie. — Osszeráncolta homlokát és kezeckéivel erősen megszorította kezemet.

Én Mariskára néztem s komolyan mondtam: „Igen!“

— Ha visszajön, neje leszek, — mondá ő a be-szállásnál. Visszajönni! A könnyek elfojtottak, s majd hogy hangosan fel nem zokogtam. De erősen tartam magam és megletem az erőt Mariskának feléni:

— „Ne feledje“ Mariska, derék emberek... — Szavukat tettel erősítik meg, — végzé be ő a mondatot.

Melléklet a „Bácska“ 8-ik számához.

A választók félrevezetése, a botránycsinálás, gyújtogatással való fenyegetés, sőt még a kloaka szemetjének is választási argumentumként való felhasználása, ez azon program, melyet még a könnyen hívő közönség is undorral kell hogy elutasítson.

S ha kezüket szívükre teszik s eszükbe jut, hogy könnyű a szegény egyszerű embereket, kiket a létért való sanyaru küzdelem ugys elégedetlenné tesz, lidércüzzel az igéreték posványába bevezetni, s a homályos, esetleg mámoros agyakra felzúdítani a vért, merik-e állítani, hogy lesz erejük visszaterelni rendes medrébe a túlaradó szenvedélyeket, lesz-e tehetségük újat építeni a szétdúlult közélet romjai felett?

S midőn egyik oldalán a közpálya tevékeny köztisztelőben álló, polgártarsaik bizalmát tettekkel kiérdemelt szabadelvű jelöltjeinket körülöttük sorakozó elvtársaikkal, kiket nem a szenvedély tüze hevít, másik oldalán pedig egy tábor, melyet nem ambíció, hanem a személyes érdek, bosszúvágy vezérel, és mely körül öt csoportosul az elégedetlenség, a vak szenvedély minden árnyalata, nyugodtan bocsátjuk igaz ügyünket a népitélet elé. Meg vagyunk győződve, hogy azon higgadság, mellyel csak jó ügyet lehet védeni, meg fog nyilatkozni csütörtökön, el fogja seperi mint a vihar azokat, kik személyi érdekekből nem állottak egy egész megye és város kulturális fejlődését, jövőjét a szenvedély lapdájává alacsonyítani, kik minden eszközt, legyen az bárminő, jónak találtak, hogy a visszavonás, a testvérharc lángját nagyra szítsák.

Párthiveink, kiket sem félelem, sem habozás, sem fenyegetés nem tart vissza szabad meggyőződésük nyilvánításától tudni fogják kötelességüket, mit a haza, mit a valódi szabadelvűség tőlük kíván és meg fognak — ha kell — arról is győződni, hogy van még ez országban hatalom, mely megtudja és fogja torolni az erőszakoskodást akkor is, melyet a fékevesztett tömeg a jobbakk felett gyakorol. Az a párt, mely az arisztokráciák közül csak egyet, a szellemét ismeri el, demagogok osztracismusát büszkén utasítja vissza és a hamis prófétákat meg fogja tanítani, hogy aki üvegházban lakik, ne dobálódzék kövel.

Választási mozgalmak.

Kis-Kér, január 20.

Ma tartotta itt dr. Hadzsy János, a nemzeti párt jelöltje szép számú, de többnyire szabadelvű választópolgárok által álló közönség előtt programbeszédjét. A mintegy 60 főnyi szavazó, kiket ugyan nem elvagy meggyőződés, hanem magán érdek vezetett zászlója alá, imponzánsan fogadta és méltán sajnálhatja azt, mit Fammiller torzai lelkész tüzes beszédjében ki is fejezett, hogy az őt kísérő subancoknak, asszonyoknak és lovaknak nincs szavazati joguk, hogy a kormányparti jelöltet — kinek kilátásai fényesek — megbuktathatják.

A megálló helynél Eisenöfvel Jakab kocsmáros rövid beszéddel fogadta, a községhezatal pedig ifj. Simon József, értelemes szerint szavazati joggal nem bíró ó kéri lakos hebegve kérte fel programbeszédje megtartására a jelöltet.

Dr. Hadzsy félve attól — mint mondá — hogy a nagy hidegben választói influenzát kapnak, pár szóval a kezében tartott papírról felolvasta Fammillernek a megbízást, hogy beszéljen helyette, mert ő nem szónok, de különben is azt tartja, ki sokat beszél, sokat hazudik.

Utoljára szoritottam szívemhez s a vonat kocsijába ugrottam.

Mariska végett mentem a bareba, de becsültesen is teljesítettem kötelességemet a hazáért. Bátran vonultam esőben és porban, hidegben és melegben Románián át s önmegtartólag fogyasztottam a „csapat“ kenyerét. A mint az első összehittetés volt a törökkel, nem voltam gyáva; ezért megkaptam a keresztet s kineveztek altisztnek. A mint a második összehittetés történt, valami csattant és én a földre rogytam. Nyögés, homály... Orvosok fehér kötényvel... Vértől habzó kezek... Irgalmas nővérek... Levágott lábom a térden aluli anyajegygyel... Mindez, mintegy álom tűnt el előttem. A szerkeszthad igen egyszerű ágyaival s legszebb tisztelő hölggyével elsieltet s engem Péterváradra vitt.

Ha az ember, mint én, a várost két lábon hagyja el és csak egy lábbal tér vissza és egy kapcával a másik helyett, ez valami, elhibeték nekem.

Elvittek az udvari kórházba; ez júliusban történt. Kértem, hogy tüssék fel a cimtárban G... Mária címét és a jóléki őrtálló katona el is hozta azt nekem. Még mindig a hajós-utcában!... Irtam neki egy levelet, egy másodikat, harmadikat és nem kaptam feleletet.

Kedves olvasóm, elmondtam neked már mindent. Bizonyára még sem hiszel nekem. A történet valószínűtlen is: holmi lovag s holmi vérszomjas áruló. „Mindig ugyanaz a régi regény!“ Értelmes olvasóm, igazságtalanul cselekszel, ha nem hiszel nekem. Vannak még ily lovagok kivétel is...

Végre kaptam mankót s magam tudhattam meg, mi Mariska hallgatásának oka. Droschke*) üttem s a hajós-utca baltattam, aztán a hosszú lépcsőn felbecsgettem. Hogy repültem fel ezen nyole hónap előtt! Végre elértem az ajtóig. Hallgatag szívvel csengettem. Az ajtó megett léptek hallatszanak; a vén szobaleány Aoditia kinyitja azt, s én annélkül, hogy örvendő felkiáltásaira hallgatnék, (no már a mint különböző lábakon szaladni lehet), szaladok a terembe. Mariska!

*) Az oroszoknál használatos könnyű székér.

Eord,

Fammiller erre sokat beszélt, de beszédje veleje az volt, hogy sok az ebadó, hogy Piuftsit sikkasztásának a kormány az oka, s hogy sok paragrafusai vannak a törvényeknek, melyeket eddig ő megtanulni nem bírt.

Utána Rác György rohant a főispánnak s a többi tisztviselőnek; továbbá magvas beszédjével igyekezett felvilágosítani a kiskérieket, hogy kell az árvtári hiányt rendezni, a község anyagi jólétét előmozdítani.

A diszes karaván 1/2 1 órákor délután a nép „éljen Pulszky“ és „éljen Hadzsy“ kiáltásai között Torzsa felé vette útját.

Titel, január 22.

F. hó 20-án Zákó Milán képviselőjelöltünk, a titeli járásba, illetve Kátyra ért. Elébe számos fellobogozott kocsis ment és lovas. Gyurgyevórol jött 20 lovas és 20 kocsis kíséretében; a határnál elbucszott a zsabylai járásbeliektől és örömrivalgások közt a községhezatal megtartá programbeszédét. 500 ember éltette. Innét 25 kocsis kísérte el Tiszakálmánfalvára, hol banda mellett számos választó előtt lelkesen beszélt; megígérte, hogy község lesz, és a kinestár tulajdonát képező földet a község mint erkölcsi testületnek megváltás útján kieszközölni ígérte. Hangsúlyozzuk, hogy csakis Zákó, mint a kormány jelöltje, lesz képes ezen igényeknek eleget tenni és senki más. S azért tiszakálmánfalvi polgártársak, más jelöltre ne hallgassatok, mert az ígérhet ugyan aranyhegyet, de talmi lesz. — Innét Kovira utazott feneketlen utban, és csikorgó hidegben. Reggel 21-én a főtéren majdnem az összes választók és 800 főnyi közönség jelenlétében nagyhatású elveit fejtegette szerb nyelven. Itt a polgárság vállukra emelve, diadallal a jegyzői lakig hordták, és szünni nem akaró zsviök közt ment szállására. Pont 12-kor Gardinovecra indult 50 kocsis kíséretében, azonban a kovili zárdához közeledve mozsárdurrogatás és harangzugas fogadta, amely zárda elé érve, Gyorgyevics Miron főnök, szerzetesével vendégül meghívta, egész kíséretével együtt, akiket a legszívesebben módon megvendégtelt. Egy órai kellemes tartózkodás után ismét tovább vonult a menet, Gardinovecra váratlanul a nép sorából fogadta egy szónok, biztosítva őt határtalan és tántoríthatlan bizalmukról. Programbeszéd megtartása után 2 órákor Vilóvónál a határszélén a községjegyző és a községhezatal Ivanics görögkeleti lelkész, emelkedett beszéddel üdvözölték.

Másnap reggel, 22-én, Lokra indult a jelölt. A határnál bandérium fogadta. Lokon a községhezatal tartotta szónoklatát. Iszakovics Jakab plébános vendégszerető házában fényes ebéd után Titelre vonultak. A határon a két menet találkozott és Titelen 300 választó előtt fejtegette elveit magyar és szerb nyelven. Zsviök és éljenek között fogadták beszédét és este nagy bankett rendeztetett tiszteletére.

Rigyica, jan. 23.

Paul Kálmán nemzeti párti képviselőjelölt programbeszédét f. hó 22-én tartotta meg Rigyicán. Nevezetes ez eseményben az, hogy Paul Kálmán sem a nép bizalma, sem a központi klub nem jelölte; hanem erőszakkal beült Apponyi ölébe, vagyis önmagát jelölte. Másik nevezetesség az, hogy kocsijáról nem mert lezállani, hanem onnan, mint valami szinpadról adta elő programbeszédnek bémált simfeléseit a kormányra. Ezek közt voltak újabb kiadásuk is, p. o. az egyszeri korteskedő szolgabíró azt mondta az előjáróságnak, hogy „ti vagytok az én béreseim“, Paul Kálmán hozzáfűzte a logikát: „akkor ti választó polgárok vagytok a marhák!“ Ezt mondta a magyaroknak. A németeknek meg: „Nicht einmal eure Hunde Dürfen umsonst bellen!“ — Latinovics Ernő kormányparti jelöltet, mint szónokot ironizálta e szavakkal: „er ist stumm!“ A közönségből erre felhangzott egy refrén: „und Sie sein krumm!“ Vádképen előhozta, hogy a kormányparti képviselő az ülések alatt a galerián levő szép nőket fixirozzák. Ő szemérmetes Paul Kálmán! mikor sütötted te le szemidet szép nő előtt?

Jegyezze meg magának Paul Kálmán és a nemzeti párt, hogy a rigyicai kerületnek olyan képviselő kell,

a ki nagyon keveset beszél, de annál többet tesz a kerület javára. Azért éljen Latinovics Ernő!

Prigl.-Szt.-Iván, január 23.

Az apatini kerület nemzeti párti képviselőjelöltje, dr. Kék Lajos ma utazott községünkön keresztül — baloldalon tilt Hlavats V. apatini aranyműves, kinek állítólag szavazati joga sines — Ó-Sztaparra. Déltűn 1/2 2 órákor onnan visszatérve, mondta el programbeszédjét kevés szt.-iváni választó joggal bíró polgár előtt. Ugy látszik, előre is tudta ő azt, mert különben nem hozott volna magával Apatinból 19 kocsin embereket. Programbeszédje végén a kocsmába rándultak, Amann József apatini sörgyárossal együtt, hol őket terített asztal várta.

Ujvidék, 1892. jan. 23.

Azt mondják: a kormány azért rendelte téli időre a választásokat, hogy a pórnép ne vehessen részt a kortesmozgalomban, holott látjuk és tapasztaljuk, hogy a kortes izgatásokra ez a legjobb idő s folyik erősen az agitáció. Világos példa erre Ujvidék, hol az ellenzéki korteskedés városzerte felkavarta a nép legalsóbb rétegét. A mi függetlenségi 48-as pártunk nem sokat válogat az eszközökben, a függetlenségi szent eszméknek nálunk legbuzgóbb apostolai a kocsmárosok. A népszabadító párt vezetői jóizűket isznak, állítólag nem nagyon válogatósak az italokban; kissé talánszerű magaviseletökben az, hogy a kormány népsanyargató önkényének mártirjai nagyon sokat táncolnak, sűrűn adnak „nép banketteket“ s általában a zsarnoki elnyomás ellen való önfeláldozó küzdelem napjait rendkívül vígan töltik. Így pl. Visontai a függetlenségi párt jelöltje — ki f. hó 8-án jött városunkba s az óta folyton itt korteskedik — minden bába ellátogat s azonkívül sűrűn rendez barátságos estélyeket a szeretett nép tiszteletére. Minap az első nőegyesület báljára is benézett, de hamarosan eloldalgott, párthiveit ő nem az érdemes osztályból szedi. A szabadelvű párt komolyan készül a harcra, helyzete kissé felszélyezett az ellenfélre való tekintetből; de mit tehetünk róla, midőn oly elemeknek is vannak választói jogaik, melyek arra teljesen érelenek. A választás f. hó 28-án lesz, az iránt nincs kétség, hogy Harkányi Károly a szabadelvű párt jelöltje fog győzni, mindazáltal résen kell lennünk a felkőbocsolt szenvedélyek miatt. Vajjon a szerbek állítanak e fel jelöltet, még ma sem tudjuk. Ugy hallatszik s ezt valószínűnek tartjuk, hogy közvetlenül a választás előtt fogják felléptetni nemzeti jelöltjeiket. Ez idő szerint a komolyabb szerb lapok, mint a „Branik“ és a „Nase Doba“ intik a szerbeket, hogy az ellenzékre semmi esetre ne szavazzanak. A mi ellenzékünk igazán örülhet, hogy a választási visszaélésekről szóló javaslat még nincs törvényerőre emelve. Ellenséges néposztályok frakciói itatás, ígérgetés és hasonló eszközökkel lettek az ellenzéki táborba toborozva. Igazán bölcs gondolat volt a kormánytól, hogy a választási határidőt lehető rövidre szabta, legalább az izgatás hamarabb véget ér. Visontai polgártársunk — azt hisszük — f. hó 28-án bánni fogja, hogy annyi bálát végig táncolt Ujvidéken.

Szonta, 1892. jan. 24.

A nemzeti párti dr. Kék Lajos képviselő-jelölt e hó 21-én jelent meg községünkben, hogy programbeszédét a nagyszámú közönség, de kevés választó előtt megtartta. Hogy mit beszélt azt nem is kell leírni, mert mindenki ismeri az ő pártuk által, illetve egy nemzeti párti képviselő által kiadott hitvallást, a mit különben hallani sem lehetett, mert temettek s egyszersmind a harangok zugása az ő pártuk temetését is jelezték, ők biznak, de mi, kik megvagyunk pártunk győzelméről győződve, csak hallgatunk s a választási napon fogjuk hangunkat hallatni, a midőn azt kiálltjuk, hogy éljen Michelsz Károly képviselőnk.

dunai.

Filipova, 1892. január 24.

E hó 23-án szombaton tartotta a nemzeti párt jelöltje, Lebach Keresztély, programbeszédét. A beszéd a párt által irt programhoz volt szabva.

A jelölt beszéde után szót emelt valami Csordár vagy Csordás, bizonyosan nem tudom, ki szónoki tehetségével ugyancsak meglepte a közönséget. Szónok, ki a rágalmazó és gyalázó formát látszik leginkább mivelní, ugyancsak hamarjában végigjárt mindenkin oly kifejezéseket használva, hogy még a nemzeti párt is restelte a dolgot. Belezavart a jámbor még szentirási idézetet is, jöllehet a szentirásról csak annyit tud — ha tud — hogy egy nagy poros könyv, így történt azután, hogy magát ragadozó farkasnak mutatta be, mely szét akarja tépni a nyáját.

A szónok végre kifogyván a gorombaságból és gyalázkodásból, azon téves tudatban, hogy a pártot számban növelte, meggyőződésben megerősítette, a közönség legnagyobb öröme eldugaszolta bölcsességének forrását. A fölfedezett, eddig az emberiség kárára talán ismeretlen szónoki tehetség szépen alkalmazható volna a fonóban, hol a rágalmazás otthonos s jó volna minél előbb alkalmazni, mert félt, hogy ellenkező esetben hamarjában visszazökik Klinába, honnét valószínűleg ide került, s irodalom-történetünk századokig sirathatná a rágalmazásban annyira jártas szónoki tehetség elvesztését, ami pedig nagy baj volna. — Egy a beszéd által eltérített választó polgár.

Ó-Szivac, január 23.

A kernyajai kerület szabadelvűpárti választóit mélyen elkésztette és lehangozta azon körülmény, hogy alkalmas jelölt hiányában ezen kerület a szabadelvű párt részére elvesz. Eleitől kezdve meg voltunk győződve, hogy alkalmasabb jelölt nem lenne, mint a zombori járás közszereiben és tiszteletben álló főszolgabírája, Poppovics Dusan ur, de tudtuk azt is, hogy az ő viszonyai, valamint kedvezőtlen egészségi állapota ezen áldozatot alig fogják megengedni. Megpró-

báltuk azonban, felkértük őt és az egész kerület legnagyobb örömeire ő késznek nyilatkozott a jelöltséget elfogadni. Megkezdtek a legnagyobb lelkesedéssel az akciót, azt mindenütt a legjobb siker koronázta és nagy a reményünk, hogy Poppovits Dusan lesz a kernyajai kerület országgyűlési képviselője.

Választási hirdetmény. A közelgő országgyűlési képviselő-választás alkalmából kötelességemnek tartom a város lakosságát azon szigorú rendelkezésekre figyelmeztetni, melyekkel a választás szabadságát, a választás folyama és ugy az azt megelőző időben a személyes vagyonbiztonságot az 1874. XXXIII. t. c. 96—161. §§-ai, valamint az 1878. V. t. c. 178—189 §§-ai megvédik. Elvárom a város lakosságától, hogy valamint a multban, ugy az e hó 28-án megejtendő képviselő-választás alkalmából is hazafias kötelességének ismerend minden a törvénybe ütköző igaztástól, rendellenességektől és zavarok előidézésétől szigorúan tartózkodni. A fent idézett törvényes intézkedések szoros megtartását s a választás alkalmával követendő higgadt magatartást tehát a város polgárságának annál is inkább komoly figyelmébe ajánlom, minthogy azon esetben, ha akár a személy és vagyonbiztonság, akár a választási szabadság sérelmet szenvedne, az illetők ellen a törvény teljes szigorja fog alkalmazásba vétetni. Zomborban. 1892. évi január hó 18-án. Dr. Csihás Benó s. k., polgármester.

Távirat.

N.-Palánka, január 25.

Tegnap délben Gromon államtitkár Harlikovits pártelnökkel megérkezett. A választók 40 kocsival a csébi kastélynál várták, nagy lelkesedéssel, mozsárdurrogással fogadták. O-Palánka végétől a község házáig százakra menő ünnepiesen öltözött választók lelkes zsvió kiáltásokkal fogadták, ott rögtönzött emelvényen ezernyi néptömeg előtt lelkesen fogadott beszámolóját tartotta. Onnan a kaszinó helyiségeibe vonult, hol ép ugy, mint utóbb Uj-Palánkán a nagyvendéglő előtt szintén elmondotta beszámolóját. Este 200 teretű bankett volt, melyen a lelkesedés lélekemelő toasztok közt a legmagasabb fokra hágott. A tüzoltók és lövészek fényes fáklásmenetet rendeztek, ma pedig megkezdte körutját, melyre az egyes községek már lelkesen várják. A híresztelt ellenjelölt, látva biztos bukását, fel sem lépett, és így a választás egyhangú lesz. Éljen Gromon Dezső!

Helyi és megyei hírek.

A kalocsai érsek bucsuja. Császká György kalocsai érsek január 22-én bucsuzott el a székesi püspöki kastélyban volt egyházmegyéjétől. A bucsuzáson jelen volt az egész káptalan, továbbá a szeminarium tanári kara és a növendék-papság. Az érsek nagyon meg volt hatva, szavát elfojtották a könnyek s csak néma öleléssel bucsuzhatott el papjaitól. Este 8 órakor az egész káptalan kíséretében a székes olasz vasúti állomásra hajtatott s onnan Budapestre utazott. Január 22-én jelent meg Császká utolsó körlevele is a székesi egyházmegyére papsághoz, kiktől itt írásban bucsuzik el; a körlevélben már kalocsai érseknek írja magát.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Mézáros Zoltán zentai kir. járásbírói aljegyzőt a szabadkai kir. törvényszékhez jegyzőnek nevezte ki.

Elismerés. A m. kir. kereskedelmi miniszter Kohut Henrik és Szeibold Károly államépítészeti mérnököt kifejtett szorgalmukért elismerésben és pénzbeli jutalomban részesítette.

Pályázat van hirtetve a bajnai szerződéses postamesteri állásra három heti határidővel.

A „Kölcei egyesület” Aradon a szabadságharc emlékek múzeumát akarja létrehozni. E célból felhívást tesz közzé a hazai művelt közönséghez, melyben felszólítja a hazafiakat, hogy a szabadságharcra vonatkozó emléktárgyakat engedjék át a múzeum részére, vagy ha életökben nem akarnak lemondani azokról, végrendeletileg hagyományozzák a múzeumnak. Az egyesület meg is veszi a tárgyakat, az ajándékozókat nevei pedig „arany könyvbe” fognak iktattatni. A tárgyak bérmentetlenségül is küldhetők Aradra.

Szulik József emléke. Néhai Szulik József, volt ó-becsei prépost plébános, jeles kath. író sirja fölé a Szt. István társulat tudományos és irodalmi osztálya emléket fog állítani, mely célból gyűjtést indított.

Halálozás. Gartner Ferencné szül. Ambrozovits Eulália, öz. Herczigné Gartner Luiza, Kertes Gyula és neje kásonyakabfalvi László Vilma, öz. Gartner Károlyné, Gartner Arthur, öz. Reppman szül. Gartner Ida, Gartner Árpád és neje Kuschebach Adél, Gartner Gizella és férje nabácsi Simonchich Gyula, Gartner Zoltán és neje Azzola Ludovika, Gartner Fülöp és neje Csemege Juliska, Gartner Géza, Ambrozovits Emilia, Ambrozovits Béla és neje szül. Meszlényi Iлона és Ambrozovits Gyula a saját, valamint a többi rokon nevében is megírt szívet jelentő forrón szeretett férje, illetve testvérük és sógoruk Gartner Ferenc nyugalmazott kir. törvényszéki bírónak folyó évi január hó 23-án, életének 68 ik évében történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemei f. évi január hó 25-én délután 3 órakor—fognak a Szent-Rókus sirkerthben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 25-én reggel 9 órakor fog a Mindenhatónak bemutatattni. Zombor, 1892. évi január hó 23-án. Nyugodjék békében!

Különös ajánlat. Egy vidéki lapban olvassuk: Tompa Antal az ó-kánizsai kerület függetlenségi elvű jelöltje ajánlatot tett, hogy ő hajlandó lenne a jelöltségtől visszalépni, ha ellenfele megtértené neki eddigi alkotmányos költségeit — 2000 forintot. — Persze, hogy az ajánlat fölött csak jót mosolygott az ellenpárt.

Eljegyzés. Tiefenthaler Emma kisasszonyt, az ó-szivaci ref. lelkész leányát, a napokban eljegyezte Kontra János csuzai ref. lelkész.

Halálozás. Kunbajáról írják: Kinal Gáspár köztisztviselő és szeretetben álló kántorunk, f. hó 18-án hosszas szenvedés után jobb létre szenderült. Temetése f. hó 20-án délelőtt ment végbe, a kerületbeli tanítói testület, számos jóbarát és rokon részvételével. A koszorúk között ott láttuk a helybeli tanítást gyönyörű koszorúját is a „kunbajai tantestület” felirattal. Tizenkét évi itt működése után a nép teljes szeretetét és rokonszenvét bírta, a mit bizonyít az is, hogy temetésén a község legnagyobb része részt vett és sűrű könnyhullással bucsuzott szeretett kántorától. Legyen könnyű a föld felette.

Kritikus napok 1892-ben. Most jelent meg Falb kritikus kalendáriuma, az 1892-iki szökő évre jósolt kritikus napok sorozatával. E szerint nem kevesebb, mint 24 kritikus napnak kellene ez évben lenni; „legkritikusabb” nap lesz — ha lesz — március 28-ika. A többi Falbra való tekintetből nem áruljuk el, mert hátha nem teljesülnek majd a jóslatai?

Az influenza bacillus. Egy hazai költőnk mintájára, a ki azt énekelte, hogy: „a világ csak hangulat!” ma-holnap bátran azt fogjuk mondhatni, hogy: minden a világon csak — bacillus! Az a kellemetlen és helyiely közel veszedelmes járvány, mely most annyi kellemetlenséget és bajt okoz, értjük az influenzát, arra indította az orvosokat, hogy a baj alapokára igyekezzenek rájönni és a megejtett kutatások azt bizonyítják, hogy az influenzának is külön bacillus van, mely ezt a bajt okozza. A bécsi Charité-egyletben dr. Pfeifer és dr. Canon a napokban előadásokat tartottak, melyekben érdekesen ismertették az emberi egészségre ezt a jelenlegi veszedelmes ellenségét. Az orvostudósok mindenekelőtt konstatálták, hogy most már kétséget sem szenvedhet, hogy az influenza bacillus tényleg létezik. Pfeifer tanár azt is megmagyarázta, hogy miért maradt ez a bacillus annyi ideig rejtve a mikroszkoppal felfegyverezett szemek előtt. Az influenza bacillus ugyan a betegségeket okozó gombák közt a legparányibb. Eddig azt a bacillust tartották a parányiság non plus ultrájának, mely az egernek a vérméregzőst okozza, de az influenza bacillus még ennél a kollegájánál is épen a felével parányibb, ugy, hogy a legkisebb mikroszkópok alatt is láthatatlan maradt s mikor a nagy szemöldökű tudós szemek a mikroszkópok ezerszeres nagyító üvegem keresztül lesték rá, az influenza bacillus — jöjött nevetett a markába. Dr. Pfeifer, Koch ismert berlini tanár megbízásából, a mult év végén fogott hozzá az influenza bacillusának a kereséséhez és felfegyverkezve a modern bakterium-kutatás minden eszközével, alig tizennégy napi keresés után csakugyan ráakadt. Minthogy Pfeifer tanár szerint most már kétségtelen, hogy az influenzát is bacillusok okozzák, kétségtelen az is, hogy a baj ragályos és a levegő útján terjed. Az influenzában szenvedők ugyanis minden köhögésnél milliónyi bacillust löknek ki magukból, melyet aztán a közelében tartózkodók behelnek és ez magyarázza meg a betegség gyors és óriási mértékben való terjedését.

Gyászhir. A szegedi kereskedelmi és iparkamara mély részvétellel jelenti nagyérdemű bugzó elnökének Lillin Károly urnak, tevékeny életének 55. évében, mai napon bekövetkezett gyászos elhunytát. Az elhunytnak hült tetemei f. évi január hó 22-én délután 3 órakor fognak Klauzál téri 3. sz. lakásából a felsővárosi sirkerthbe örök nyugalomra kísértetni. A gyászmise-áldozat folyó hó 23-án délelőtt 10 órakor fog a belvárosi róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatattni. Áldás és béke poraira! Szegeden, 1892. évi január hó 20-án.

Bűnhődés. Az újvidéki ellenzék egy emberével történt, mint azt saját lapjuk írja: Az Isel jelzett városrész egyik zig-zugos utcájában lakik a tisztelt ur, a ki a mostani téli napokban szegre akasztva a szerszámot, kortesmesterségre adta magát. Reggeltől estig látogatta elvtársait, vagy azokat, kikből még elvtársai lehetnek s igyekezett e célból minden rábeszélő képességét felhasználni. Este — no este — nem lehetett persze máshol, mint a kocsmában — egész reggelig. De hát a bűs nem vas. Egyszer csak ő is belefáradt s egy este szokása ellenére már esti 10 órakor hazament. Amint a konyha ajtón bekopog: érces férfi hangot hall. Gyauu lopózik lelkebe s testébe. Csakugyan hallja, hogy valaki meg az ő feleségénél korteskedik s oly ékes nyelvezettel, olyan eredménytel, hogy a hű feleség nyakába borul az ügyes kortesnek s elragadtatásban össze-vissza csókolja. A mi kortestünknek se kellett több. Berohant a szobába s dorongnyi érvekkel kapacitálta vissza a megtorodottat, miközben az ellenfél ugy elpárolgott, hogy nyoma sem maradt.

Himen. Bácskai József, ó-becsei szolgabírósi hivatalnok leányát Mariskát, eljegyezte Vörös Béla, mélykúti segédjegyző.

A babonás szerelem. Kíváncsiak vagyunk, melyik szerelmes lány nem hiszi a következőket:

Ha a poharadól iszom észrevétlenül s te utánam üritted azt, megiszod benne szerelmemet s ugy fogsz epedni én utánam, mint én epedek te érted kedvesem!

Ha éjjel rólad álmodva fölébredlek, megfordítom vankosomat fejem alatt, te is oly édeset fogsz felőlem álmodni, mint én te felőled kedvesem!

Ha hajadnak egy szállára gyűrűmet, a mit adtál átkötöm, a pohárba bocsájtott gyűrű annyiszor fog annak oldalához ütődni, a hány évig te szeretni fogsz engem kedvesem!

Ha a tüvel megszurtam ujjamat rólad gondolkozva, hütlén voltál akkor hozzám kedvesem!

Ha az ajtó kinyílik magától, felőlem gondolkozta akkor és sóhajtasod nyitotta ki az ajtót — kedvesem!

Ha csillag fut le az égről s nevedet hírtelen kimondom amig lefut, rám kell akkor gondolnod — kedvesem!

Ha a meggyújtott csept-tenyeremből a magasba száll, enyém fogsz akkor lenni kedvesem!

Ha fülem megcsendül, hirt hallok felőled, ha arcom kigyulad, felőlem beszélsz akkor — kedvesem!

Ha ollóm lehall és hegyével megáll, meglátlak nemsokára — kedvesem!

Ha kontyom lehall, te fogsz megvetni akkor — kedvesem!

Ha öltönyöm visszajáról vettem föl véletlen, nem csalhatsz meg akkor kedvesem!

Ha a gyertya felém fut le, mást szeretsz te akkor kedvesem!

Ha a gyűrűm elpattan ujjamon, te lész halálom oka — kedvesem!

A virágszirma arról beszél: Szeretsz-e, nem szeretsz-e?

A csengő madár a háztetőn, nehéz bójittel kiérdemelt álomlás, a megöntött ólom, a mosdó cica, minden szerelemről beszél.

Minden tárgyban, minden gondolatban a szerelem mythológiája él.

Melyik leány nem hiszi, amit ez beszél?

Halálozás. Paeséri Ödly Zoltán budapesti állami rendőrségi tisztviselő péntekre virradó éjjel Ujpesten tüdőgyulladás következtében meghalt. A titkos rendőrség egyik képzett és szorgalmas tagját veszítette el az elhunytban, aki régebben meyenekben csendbízott volt és a „szegény legények” üldözésében bátorságot és erélyt tanusított.

Lesz-e sajtópör? Azt olvassuk egyik meyenkbeli lapban, hogy Szabó László Zenta volt orsz. képviselőjének Budapestben a pártklubban meghagyott, hogy ha a klubban továbbra is tag óhajt maradni, sajtóbírósnak utján mondassa ki, bizonyitassa azt, hogy a „Zentai Közlöny”-ben ellene emelt többszörös vádak alaptalanok. Szabó László most csak a választást várja e dologra nézve. Ha megválasztják, „rögtön” megindítja a sajtópert; ha pedig — elhasal, elmarad a per is.

Mécsikók vásárlása. A földművelésügyi miniszterium felhívja a mentulajdonosokat, kiknek birtokában legalább is négy jó származású, érkös csontú, szabályos testalkatú, egy éves mécsikó van s azokat az államnak eladni kívánják, hogy ebbeli szándékukat a helynek, a hol a csikók állanak, valamint a csikók származásának, magasságának, színének és árának pontos megjelölésével a földművelésügyi m. kir. miniszteriumhoz benyújtandó s 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli nyilatkozatban legkésőbb február hó 10-ig jelentsék be, mivel az ezen határidőn túl érkező bejelentések figyelembe vétetni nem fognak.

Bakák mint börtönőrök. Bizony megesett Ujvidéken. Az influenza kegyetlenül grasszál a városban s nem kímélte meg az ottani ügyészség börtönőreit is: olyannyira, hogy egyszer csak nem akadt elegendő számú őr. Így történt aztán, hogy kénytelenek voltak e célra a cs. és kir. zászlóaljhoz fordulni segítségért, ahol a mult hét folyamára ki is rendeltek bakabörtönőröket.

Olcso kukorica Garán. A napokban néhány bunyevác legény mulatott valami Morgenstern Leopold, vagy leginkább Fitymax néven ismert kocsmárosnál. Egyről-másról beszélgetve előjött a szó, hogy egy millió kukorica szem pl. mekkora súlylyal bír? Persze egyik kisebb, másik nagyobb súlylyúnak mondotta s különféle volt a nézet. A vége az lett, hogy Morgenstern uram egyik jómódu legénynek eladott 1 millió szem kukoricát 8 frtért. Nagyot bántul azonban, midőn másnap 1 kgr. kukoricát megszámlált, mely 2500 szemből állott. Ebből kiszámította, hogy 1 millió szem 4 mmászt nyom; ez pedig a mostani ár szerint: 20—21 frt. Morgenstern uram egyszer nem jó gsbáftat csinált. Olcson adta a kukoricát.

Főuri esküvő. Fényes esküvő volt f. é. január 23-án. Gróf Széchenyi Emil, esküdtött örök hűséget, gróf Hunyady Máriának. Esküvő után az új grófi házaspár rögtön Vajszkára rándult, hol a falubeliek örömmel várták. Diszküldöttség alakult: Vajszka-Bogyán községek tekintélyesebb gazdái ünnepi öltözékben siettek ki a határ szélére elvárni uraságukat; midán előbb 12 nyalka legényt kiválasztottak, hogy azok löhátón, lobo-gos, ingujjas, csikós ruhában vágatassanak uraságuk elé. — Mozsarak durranása jelenti, hogy érkeznek, kiket annyi kíváncsi szem lesett. A néposport váró helyére érvén, ritka ügyességgel a banderium a hintó elé kerül, hogy annak útját elállja. Megállt az uraság, — kit a község körjegyzője Knezy József ékes szavakkal fogad a politikai közönség nevében. Ezután hosszu kocsisor élen a fel-feldurranó mozsarak bömbölésétől, a nép megmegújuló élénzésétől kísérve hajatottak az uraság a lobo-gókkal feldisztatott községen át kastélyába, hol Vajszka-Bogyán népe élen a helybeli plébános fogadta a hitközségek nevében az ünnepeltek, kiket 12 félérbe öltözött leányka körülállott. A hangulat igen ünnepes volt, midőn plébános következéssel üdvözölte az új házaspárt: Meltóságos grófi házaspár! A történelem tanusága szerint nagy időnek mindíg voltak nagy emberei, mondhatnám, hogy a nagy idők, fontos események a nagy emberek szüleményei valának. Egy Hunyady János hőnek kellett születnie, ki csekély seregével négyezerre nagyobb ellenséget győzelmesen megverte, neve fényét, hazájának szűb jövőjét megalapítja; egy gróf Széchenyi István-nak kellett lennie, ki kedves hazájának az általános műveltségben való elmaradottságán töprekvedve, el nem csüggedt; hatványozott tevékenységre buzdította nemzetét részint szóval: Magyarország nem volt, hanem lesz: részint tettel, felajánlván évi 60,000 forintos jövedelmét egy alapítandó tudományos akadémiára, miáltal nemzetét más országokkal a haladás terén versenyképréssé tette, s így tovább. — Vajszka-Bogyán r. kath. hitközségnek egy szűb jövő hajnalra nyílt, melynek hasadó sugarait akkor sejtém, midőn mely vallásossága s anyagi jótékonyaságáról országzerte ismeretes gróf Hunyady Imréné, szül. Györy Felicitás grófnő a vajszka-bogyáni birtokot védői szárnya alá vevé, mely sejtelmem s reményem egész magasztosságának teljes-ségében nyilvánul ma, midőn említett grófnő öccsellencsiája, feltékenyen szeretett leányát grófi férjével a a vajszkai nemesi birtok állandó örangyaláivá teszi. — Isten hozta méltóságokat! Fogadják méltóságok megérkezésük első percében Vajszka-Bogyán hódoló tisztelgését, őszinte örömk gyermeki kifejezését, s legyenek meggyőződve grófi méltóságok, hogy miként dicső őseink királynejkért vértüket, életüket a haza oltárára letenni készek valának; ugy mi is jóakaratumk, erőnk, tevékenységünk, mindenünket felajánljuk grófi méltóságoknak; mert földesuraságunk iránti ragaszkodásunk, hódolatunkat tartjuk ama hálaadónak, melynek kamatait minden alkalommal pontosan fizetni; de magát a tóket, a hálaadót sohasem kívánjuk törleszteni; s hogy eme hálaadónkat grófi méltóságok igen-igen soká fogadhas-sák, imaszerű fohással kérjük a jó Istent: áraszsa ki lelki-teszt áldása bőségét méltóságok minden lépteire, hogy méltóságok egymás iránti tisztza szeretet s tisztelget szűlte boldogságban kedves hazánk felvirágozta-tása, magyar arisztokraciánk dicsére, a vajszka-bogyáni hívek örömeire igen boldogul éljenek!

z-e, nem sze-
bójtól kérde-
ló cica, minden
ban a szerelem
szél?
tán budapesti
rradó éjjel Uj-
balt. A titkos
agját vesztette
ben esendbiztos
ben bátorságot
egyk megénk-
vált orsz. kép-
meghagyott,
maradni, saját-
a azt, hogy a
rös vádak alap-
asztást varja e
megindítja a
per is.
földmívelésügyi
at, kiknek bir-
erős csontú,
an s azokat az
szándékukat a
t a csikók szár-
árának pontos
miniszteriumhoz
írásbeli nyilat-
tsékek be, mivel
ek figyelembe
izony megesett
szál a városban
büntönőreit is;
elegető számú
váltak e célra
ért, ahol a mult
örököt.
pokban néhány
stern Leopold,
koresmárosnál.
ogy egy millió
Perse egyik
ta s különféle
genstern uram
szem kukoricát
másnap 1 kgr.
állott. Ebből
zsát nyom; ez
Morgenstern
Olcsón adta a
olt f. é. január
k hűségét, gróf
grófi házaspár
eliek örömmel
Bogyán közsé-
ben siettek ki
után előbb 12
löhötn, lobo-
k uraságuk elé,
keznek, kiket
váro helyére
pintó elé kerül,
áság. — kit a
avakkal fogad
sszu kocsi-
től, a nép meg-
uraság a lobo-
hol Vajszka-
gadá a hitköz-
féherbe öltöz-
tinnepies volt,
uj házaspár:
nusága szerint
mondhatnám,
agy emberek
bősnék kellett
nagyobb el-
rét, hazájának
chényi István-
az általános
kedve, el nem
dítá nemzetét
hanem lesz;
os jövedelmét
által nemzetét
képesse tévé,
lyh. hitközse-
lynek hasadó
állásossága s
meretes gróf
nó a vajszka-
é, mely sejt-
gának teljes-
nő dexcellent-
férjével a
ívá teszi. —
ságtok meg-
bódoló tisztel-
s legyének
t dicső őseink
árára letenni
erünk, tevé-
méltóságok-
lásunk, hodo-
k kamatait
agát a tőkét,
s hogy eme
a fogadhas-
: árasza ki
den léptere,
eretet s tisz-
felvirágozta-
szka-bogyáni

Csizmadia árjegyzék. Következő iratkát kilt-
dötte be egyik vidéki levelezőnk: 1892. Évi Január 11.
Árjegyzék Az csizmaművészség feltakstát közép pár Polgá-
gári illetékaron: 8.50 1 pár. És felkérem Az tisztelt
Elöljáróságot az benyújtott Árjegyzékét befogadni ez
áron. Felkérem tisztelt Elöljáróságot sziveskedjen Iran-
tam befoglalni az kéresem az Ulner részéből vissza-
tartani 1 frt 50. már három Ev óta Restal nekém.
Mindnevezem beces Neve B. J. csizmadia művész.

Dicséretet érdemel Gara községének aljegy-
zője, Babics Lajos, ki 1888. évben vette át 2089 frnyi
hátralékkal a végrehajtás ügyes-bajos dolgait. A katonai
szigor, az ernyedetlen szorgalom, melylyel az ügyesség
is karöltve jár, oly segédeszközei voltak, hogy nemcsak
a szép összegrre szóló hátralék behajtását vitte keresztül,
hanem a mult évben még ezenfelül is 127 frt túlfizetés
lett kimutatva.

A hosszú élet titka. Sokat gondolkoztak
már a mai rövid életű emberek, kik Bersényivel szólva
minden órájuknak ugyancsak szeretik a virágát lesza-
kítani, hogyan hosszabbíthatnák meg életüket — mely
átlag alig tesz ki többet 30 évnél — s az eredmény az
volt, hogy majd a dohányzás, majd a szesz italok
elvezetéstől való tartózkodást sőtötték ki az emberi élet
megrövidítésének okozójául. Sőt találkoztak olyanok is,
kik a mai ismert koros egyének kikérdezték, vajjon
minek köszönhetik hosszú és tartós egészségüket, életük-
ket? Többek között egy azon feleletet adni bátorkodott,
mert szereti a sárgarépát s ki nem állhatja a kalarábit,
ez azonban tréfásan hangzik, — nem úgy a következő:
Nem mai gyermek volt már megboldogult néh. Szecsei
Ágnes ókanizsai lakos, özv. asszony, ki f. hó 14 én
költözött el az élok sorából s nem kevesebbet élt 108
évnél vagyis 1784-ben született; vég napjai jó egész-
ségnek örvendett és ezt mint mondta, annak köszönhet-
te, hogy hosszú életén keresztül minden bójtól megtartott,
akként: hogy a parancsolt bójt napokon s hamvazó
szerdától kezdve husvétig nemcsak hús edelt nem
evett, hanem még a zsíros eledelétől is tartózkodott,
s különösen szerette a kukorica lisztből készített jöfélé
eledeleket, mint: gölödény, ganca, malé és görhét. Ilyen
kipróbált élelmóddal tehát sokáig lehet élni; ha valaki
netalán kétlené, kísérelje meg.

Nyomozás. Az apatini járásbírósgá lopással vá-
dolt Stoll Jánost körözötti. Személyleírása: születéshelye
Apatin, 29 éves, róm. kath., nőtlen, halászségéd, test-
alkata görnyedt, gyege, arca hosszás, kissé eltorzult,
arczine sápadt, haja gesztenyeszínű, homloka alacsony,
szemei szürkék, szemöldökei gesztenyebarnák, orra és
szája rendes, fogai hiányosak, bajusza és szakála ritka,
 álla hegyes, ismertető jele: kissé púpos hátú, nyelv-
merete német és oláh, ruházata polgárius.

Uj lottó pör. K. A. szabadtól lakosnó az összel
3 számszámra és a temesvári huzásra nagyobb összeget tett
teróra s számszám nagy örömeire ki is jöttek, az öröm
azonban csakhamar ijedséggé vált, mert a nyereményt
nem fizették ki azon időkből, hogy a tétel lajstrom nem
érkezett be a huzásra Temesvárra. Mivel azonban K.
Anna meggyőződött, hogy a lottóújtó kellő időben
adta föl s csak a postás irányította rosszul, ennek hibá-
járt pedig a kincstár felelős, bepöröl 7120 frt kára
megfizetéséért. A per a napokban folytatott.

Műkedvelői előadás. A jankováci izraelita
ifjúság folyó év január hó 31-én az orsz. izr. tanító-
árház alap javára a „Casinó“ nagytérben táncal
egybekötött műkedvelői előadást rendez. Helyarák I só
hely 1 frt, II-ik hely 70 kr. Jegyek előre váltbatók
Habermann Ignác urnál Jankovácson. Felülfizetések kö-
szönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kez-
dése 9 órakor. — Músor: A „Nagy mama“ vigjáték 3
felv. Csiky Gergelytől. Szerelmi grófnő, Stein Karolin
k. a. Ernő unokája, Beck Sz. Orkényi Vilmos, nyug-
ezredes, Beck F. Kálmán, Piroška, rokonai, Habermann
Ignác ur és Oesterreicher Regina k. a. Timár Karolin,
az int. tulajd., Weitzenfeld Zseni k. a. Mártha, Lövy
Laura k. a. Tódorka Szilárd tanár, Langó Seraphiue
tanárnő, Koszta nyug. táb. lelk., az intézetben, Beck
Emil ur, Lövy Borcsa k. a. és Stein L. Galambosné,
Weitzenfeld Paula k. a. Pincér, Stein Dávid ur. Növen-
dékek az intézetben.

A „Szrpszki Szion“ nak Brankovics patriárka
hivatalos lapjának szerkesztését Sakrak Szergiusz szer-
zetes, újdíeki szentszéki jegyző vette át. Sakrakot, mint
bizalmi emberét a patriárka bizta meg e folyóirat szer-
kesztésével. Fontosságot tulajdonitunk e ténynek anny-
iban, mert ismerjük a patriárka intencióit, ki a szerb
papságot hazafias irányba akarja terelni s műveltségének
szintját emelni. A szerb papság hivatalos lapjának új
szerkesztője oly férfi, ki mint hazafisága, mint művel-
tsége tekintetében egyaránt kiváló helyet foglal el a
szerb papság soraiában. S így alapos azon föltevésünk,
hogy a „Szrpszki Szion“ az ő vezetése alatt jelentékeny
változást fog eszközölni a szerb papság magatartásában.

Gyilkos férj. Titelen f. hó 11-én bepanaszolta
Gligorievics Danica alsó-kovili lakosnő férjét Gligorievics
Perát a községházánál, hogy adja vissza butorait, mivel
nincs szándéka vele tovább élni. A bíró hivatta Gligo-
rievics Perát, a ki berugva meg is jelent, s midőn hi-
vatásának okát a bírótól megtudta, kést rántott s a né-
kűl, hogy akadályozhatták volna, felesége gyomrába
szúrta. Megakart szökni, de a lárma besietők ebben
megakadályozták. A titeli kir. járásbírósnak beszo-
gáltatták.

Elfogott templomrablók. Szabadkán, a
mult szombatról vasárnapra virradó éjjel kirabolták az
ottani gazdag szerb templomot. A rablás elkövetésével
kóbor cigányokat gyanúsítottak eleinte, de ez a gyanu
alapatlan volt. A szentségtelen kezű betőröket, akik
megfosztották az egyházi drágaságoktól a templomot,
akik letörték a Mária-szobor ezüstözött karját az oltár
előtt, már elfogta a rendőrség Szabadkán. A tettet két
csavargó asztaloslegény követte el. Az elrabolt templomi
ékszerek nagyrésze megkerült.

Nyomozás. Ehmam György, apatini illetőségű
pincért, nyomozza az apatini szolgabírósgá. Személyle-
írása: 22 éves, termete magas, arca kerek, szeme szürke,
szemöldöke szőke, orra, szája rendes, haja szőke, fogai
épek, szakála nincsen.

Kortés thea. A Pulszky Ágost ellen nemzeti
párti programmal fellépett Hadzsi János topolyai csoda-
doktorról a következő kedélyes adoma kering a verbász-
kurai választókertületben: A napokban történt, hogy
Hadzsi Kulán tette tisztelétét s itt sikertelt neki a szerbek
közül néhányat a maga számára megnyerni, akik aztán

nyolc kocsival baza is kísérték Topolyára (mint utóbb
kiderült, egyik sem volt választó), a hol egy koresmába
szállásolta őket be, meghagyván a vendéglősnek, hogy
borban, sörben, pálinkában, paprikásban (ez mind alkot-
mányos költség lévén) hiányt ne szenvedjenek a birka-
kődmenben és boeskorban járó lelkes választó polgárok.
A közmondás azonban, mely azt tartja, hogy akinek kis
ujjadat nyujtod, egész karodat fogja kérni — itt is igaz-
nak bizonyult. A ködmenes atyafiak, a mérsékelt ellen-
zéki nemzeti eszmék, de meg a bor s pálinka nem éppen
mérsékelt élvezete folytán kezdtek túlkövetelő lenni
maecenasukkal szemben s vágyaik netovábbja egy thea-
ban pontosult össze. „Bor, sör, fekete kávé elegendő
lehet tán egy mameluk s osztrak párti választó számára,
de a ki az egyedül tüvezítő ellenzék zászlaja alá eskü-
szik s goszpodar Apponyit egész elrekedésig életi, annak
dukál thea is! dukál mert illik! Jelszavunk legyen tehát:
thea! Imgy szónokolt az egyik kortes, ki bakakorában
barátságot kötött egy lajdnánat privadinerjével s valószí-
nűleg ettől halotta hírét a theának. Lett eme szózat
után nagy zsvió és lelkesedés; az egyik választó éppen
zsemlyét aprított fekete kávéjába, de az újabb jelszó
hallatára csendes megvetéssel hagyta ott a fekete levest
s neki is theát épelt a szíve. Theát inni — azután
meghalni. A vendéglős látva hogy a theakérdés immár
veszedelmes mérvet ért, rapportra jelentkezett Hadzsi-
nál. Hogy mit végeztek maguk között, arról biztosat
nem tudni, mert e jelenetnek szem-, fül- és vértanui nem
voltanak. Elég az hozzá, hogy midőn a vendéglős vissza-
érkezett, egy 39 literes katlant megtöltött vízzel s a
mikor az felforr, egy jó porció finom topolyai szénát
dobott bele, továbbá egy fél kiló paprikát és 24 deka
törtött borsot. (Némelyek szerint még 14 szál füstölt
kolbász is lett volna benne felaprítva.) Valóságos indiánus
győzelem riadallal tüdőzölték a bősök emez italt s addig
nem is mozdultak Topolyáról, míg a thea egy cseppig
el nem fogyott. Azóta valamennyi ellenzéki választó ezt
a theát issza, mert úgy tartják, hogy ez a legjobb ellen-
szere az influenzának.

Öngyilkos gazdász. Szabadkán Bulyovics
Dezső, a lig husz éves fiatal ember, halántékon lőtte ma-
gát. A szerencsétlen fiu gazdaszövéndék volt és három
nap előtt jött Keszthelyről szülővárosába. Az öngyilkos
gazdász igen kedvelt és megnyerő külsejű fiatal ember
volt. Bátyját, ki Budapesten önkéntes, táviratilag értesí-
tették az esetről.

Városi ügyek.

Tőkekamat- és járadékadó. Zombor szab.
kir. város tanácsa részéről ezennel ismételve felhivatnak
azon adókötelesek, kik a mult 1891. évi december hó
13-án kelt 13650. kig. 1891. szám alatt közzétett hir-
detmény dacára a tőkekamat és járadékjövendelmet az
1892. évi tőkekamat és járadékadónak leendő kivétele
céljából eddigelé be nem vallották, ebbeli vallomásaikat
most már ezen hirdmény közzétételétől, vagyis: folyó
évi január hó 18-ától számítandó 8 nap alatt okvetlenül
adják be a város adóügyi osztályánál, mert ellenkező
esetben a tőkekamat és járadékadó a hivatalból kipu-
hatolandó adatok alapján, fog az illetők terhére ki-
rovatni.

III. oszt. kereseti adó. Zombor szab. kir.
város tanácsa részéről ezennel ismételve felhivatnak
mindazon adókötelesek, kik a mult 1891. évi december
hó 18-án kelt 13648. kig. 891. szám alatt közzétett
hirdmény dacára, a III. oszt. kereseti adóra vonatkozó
vallomásaikat mostanág be nem adták, — hogy az
eddig adó alá nem vont fizet vagy haszonhajtó foglal-
kozásuk utáni jövedelmüket, ezen hirdmény kifüggesz-
tésétől vagyis f. évi január hó 18-ától számítandó 8 nap
alatt a város adóügyi osztályánál annál inkább adják
be, mert ezen újabb határidőnek be nem tartása ese-
tében, hivatalból fog az illetők részére vallomás kiállít-
tatni és adójuk a hivatalból kipuhatolandó adatok alap-
ján megállapíthatni.

IV. oszt. kereseti adó. Zombor szab. kir.
város tanácsa részéről ezennel ismételve felhivatnak azon
adókötelesek, kik a mult 1891. évi december hó 12-én
kelt 13649. kig. 1891. szám alatt közzétett hirdmény
dacára, a IV. ik osztályú kereseti adó alá eső jöve-
delmüket eddigelé még be nem vallották, — hogy
ebbeli vallomásaikat most már ezen hirdmény közzé-
tételétől vagyis folyó évi január hó 21-étől számítandó
8 nap alatt a város adóügyi osztályánál annál inkább
adják be, mert ellenesetben, a fent idézett hirdményben
felsorolt állandó járandóságok után, a IV. osztályú
kereseti adó hivatalból fog az illetők terhére kirovatni.

Komédia.

Csupa a bűntettőtörvénnyel collisioiban levő dolgok
kerültek színe: a *Vadorzó*, a *Haramiák*, és a rabló
Ripacos Pista. De minthogy az ilyen választás előtti
alkotmányos időben sok mindent elnéznek, hát mi sem
vehetjük nagyon szigoron pl. azt, hogy Sinaí angolos
flegmával mondja a *Vadorzó*ban, hogy „ha—zu—dott“,
mikor azt kellene mondania, „nem hazudott“, vagy hogy
Soraut Halasi helyett Veszprémynek kellett volna adnia,
vagy hogy Weber Ferike az Emmyt nagyon is „Zsu-
zásán“ fogta fel. — A *Haramiák*ban Rélai zajos és
méltán megérdemelt tetszést aratott mint Ferenc, épügy
Veszprémy mint Károly. Utóbbinak hangja a leghatalma-
sabb kitérőkre is alkalmas, és ezért kár, hogy oly
ritkán játszik, és nem keresi az alkalmas nagy drámai
szenvedélyesség szerepeket. Borosné helyett Veszpré-
mynek sokkal komolyabb Amália lett volna. A rendezés
jó volt. Rélaít már egyszer figyelmeztettük, hogy ne
legyen oly nagyon is Luciferesen kigyó gyanánt intri-
káló, ebből a sok nem jó. Kevesebb élénkséget e sze-
repekbe!

Megszoktuk, hogy minden darab szinlapján valami
reklámszerű jelző, hogy „újdonosság“, vagy hogy „150-
szer a Wiedeni színházban“ stb. legyen, és ezért kíván-
csiak voltunk, hogy ugyan mivel ajánlják a — *Ripacos
Pista dolmányát*? „Eredeti énekes népszimnő“ — no
ez igaz, ez ellen nem szólhatunk. De mellette sem.
Hétfőn Halasiné jutalomjátékán *Helena*.
Közlebb Guti jutalomjátéka „*Dunanan apó*“, ked-
ves régi operette, utána Vida Etelkának, a miskolci
színház primadonnájának vendégjátéka 3 operetteben.

Dr. Pataj Sándor.

Izraelita nőegyleti bál.

Az idei farsangi saison első fényes mulatsága a

helybeli irz. nőegylet által f. hó 23-án rendezett tom-
bolával egybekötött táncfézférkéje volt. Jelen volt az
összes zsidó intelligencia, mely immár szép számot tesz
városunk közönségében. A szép anyagi siker, mellyel a
nőegylet alapja gyarapították, a vigalmi bizottság buzgó
tevékenységének köszönhető, mely a közönség osztatlan el-
ismerését vívta ki magának. A rendező bizottság díszes
csokrot nyujtott át az egylet elnökének dr. Spitzer
Mórné urnónek az egylet érdekében kifejtett sok évi,
fáradhatatlan és áldásos működésének elismerésül. Az
első négyest 36 pár táncolta. A jelenvolt hölgyek közül
következők neveit sikerült feljegyeznünk: Dr. Spitzer
Mórné, Szilágyi Mórné, dr. Bruck Arminné, dr. Molnár Gy-
láné, Deutsch Adolfné, dr. Drakulics Pálné, Flesch Ignácné,
ifj. Goldfahn Sándorné, Hainiss Viktória, Klein Edéné, Kauf-
mann Simonné, Kann Arminné, Neuhausné, Roheim Henrik-
né, Roheim Károlyné, Spitzer Jakabné, Schliesser Manoné,
Schön Adolfné, dr. Szabó Sándorné, Stein Jakabné,
Schäffer Josefín, Schwarz S. né, Parosietichné, Weid-
inger Sándorné urnók. Augenföld Gizi Budapestről, Brand-
spiegel Katica Szegedről, Capf Ilonka, Flesch Fanni
és Hermin, Goldfahn Cecil és Lina, Haberfeld Regin,
Kann Helén, Klein Margit, Korniss Ilonka Bajáról,
Kaufmann Helén, Neuhaus Malvin és Zsófia, Roheim
Zsenike, Schliesser Ella, Singer Berta kisasszonyok.

Közgazdaság.

Vidéki pénztézetek szövetkezete. A
pozsonyi első takarékpénztár — mint a „Magyar Pénz-
ügy“ értesül — felhívást intézett a vidéki pénztéze-
tekhez, csatlakozzanak ezuttal a tervezett „takarékpénz-
tári szövetkezet“-hez. Ezen korlátolt felelősségi szövet-
kezetben, minden pénztézet csakis a közös 5 százaléknyi
biztosítéki alapnak az általa igénybe vett záloglevelek
arányában öt tényleg terhelő összeg erejéig vállalna
felelősséget. A szövetkezetnek tehát főcélja az volna,
a vidéki pénztézetek jelzálogkölesőnei alapján zálog-
leveleket kibocsátani, melyek a vidéki pénztézeteknek
esetleg szükséges pénzkészlet előteremtésére segédeszközül
szolgáljanak. Az ügy részletes megvitatására a pozsonyi
első takarékpénztár egy közelebb a fővárosban megtar-
tandó országos értekezletet fog egybehívni.

**H. é. vasutak építési anyagának szál-
litása.** A kereskedelemügyi miniszter szabályzatot bo-
csátott ki, mely az 1880. XXX. t. c. végrehajtásában a
h. é. vasutak építési anyagának szállítási díjáról intéz-
kedik. E szabályzat értelmében kőanyag, kavics, homok,
tégla, mész, cement, sinek és sinkapcsoló szerek, kitérők,
fordító korongok, váltóbiztosítási berendezések és vízve-
zetési csövek, fa és vashidalkatrészek, épület- és talpfák
után az önköltségi díjtételek igényelhetők, valamint más
a kereskedelmi miniszter által esetről esetre meghatáro-
zandó cikkek után is. Ez a díj legalább 10.000 kgr.
föladása esetén és kilométer 100 kgrammonként 0.10 krt
tesz, mihez még 100 kgrammonként 2 kr. kezelési ille-
tétek és a szállítási adó járul. Legcsekélyebb időben azo-
ban kocsinként 4 frt. Teljes, de legfeljebb 30 kocsi-
álló vonalakon való szállítás esetén a díj vonatkm-ként
2 frt és a szállítási adó. De ez a díj csak kőanyagok,
kavics és homok szállításánál alkalmazható és legalább
is 10 km. alapján. A ki- és berakról a szállító maga
tartozik gondoskodni. E díjak a m. á. v. helyi forgal-
mában és idegen vasutakkal való tört forgalmában ro-
vatolás után, máskülönben pedig visszatérítés után
alkalmaztatnak. A díjak a vasut építésének megkezdé-
sétől rendszerint az építés befejezéséig vehetők igénybe
és azok engedélyezéséért folyamodnia kell a kereskedelmi
miniszterhez az engedélyesnek vagy jogutódjának s ille-
ve az építési vállalkozónak.

A rizstermelés megénkben. Az a kedvező
eredmény, melyet úgy a Pékla pusztai rizstelep, mint a
futaki uradalom telepe felmutatott, a rizstermelésre nézve
a vállalkozási kedvet felébresztette. Ennek a követke-
zménye, hogy Krigner György budapesti gyógyszerész a
Pékla pusztai teleppel szemközt fekvő 270 holdas kincs-
tári birtokot azzal a kötelezettséggel vásárolta meg,
hogy abból 5 év alatt legalább 150 holdat fog rizsszel
beültetni. A Chottek grófok futaki uradalma petrováci
telepét 26 holdra 100 holdra akarja kiterjeszteni. A
magántermelők a víz használatáért a Ferenc-csatorna
résztvénytársaságnak minden katasztrális hold után 13
frt 50 krt fizetnek.

**A munkás betegsegélyző pénztárak
ügyét** szabályozó 1891. évi XIV. t. c. végrehajtása
tárgyában időnként megjelenő nagyfontosságú ministeri
rendeletek közül ismét kettő érkezett a szegedi keres-
kedelmi és iparkamarához. Azok egyike a betegsegély-
zési járulékoknak a m. kir. postatakarékpénztárak után
való befizetését, másika, a betegsegélyző pénztárak tar-
talék-alapjának elhelyezése és kezelése körül követendő
eljárás foglalja magában. A járulékoknak a posta-
takarékpénztárak után való befizetése általánosán köte-
lezővé van téve, minden betegsegélyző pénztárra. Ehez
képest, minden betegsegélyző pénztár tartozik a posta-
takarékpénztár cheque és clearing forgalmába tagul
belépve, 100 frt törzösszeget befizetni. A szükséges
nyomtatványok és úrlapok a postatakarékpénztárak által
a betegsegélyző pénztárak vezetőinek szolgáltatnak ki,
a befizetési lapokat ezek osztják szét a munkaadók
között. A befizetések azonban a munkaadók által kö-
vetlenül a postatakarékpénztáraknál teljesíttetnek. —
A befizetéseknek a munkaadó tartozik minden egyes mun-
kásának nevét és befizetését esetről-esetre kitüntetni.
A segélypénzek, a betegsegélyző pénztárakhoz utaltatnak
ki a postatakarékpénztár által. — Ugyazintén a felek
által befizetett járulékokról szóló kimutatások is meg-
küldetnek a segélypénztárakhoz. Ezen eljárás által a
betegsegélyző-alap ellenőrzésének módja állapított meg.
A tartalék-alap elhelyezésére és kezelésére vonatkozó
ministeri rendelet szerint ezen alapoknak szintén a posta-
takarékpénztárakban kell elhelyeztetniök. Az ipartestül-
letek által alkotott betegsegélyző pénztárak tartalék-
alapjának elhelyezésére nézve azonban kivételt tesz a
rendelet. A tartalék alapra szánt részletek és maga a
tartaléktöke is az ipartestület székhelyére létező jóhitelű
takarékpénztárnál, vagy pedig, ha az ipartestület raktár-
szövetkezetet tartana fön, a szövetkezetnél helyeztetnek
el gyűmölcsözés végett, de mindkét esetben csak akkor,
ha a tartalék-alap sértetlen állagáért a betegsegélyző
pénztár igazgatóságának tagjai külön hozandó és az
igazgatósági tagok által aláírandó határozatban saját
vagyonukkal is egyetemleges felelősséget vállalnak.

Naptár.
Január.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-országi naptár
26 Kedd	Polyk., Paula	Polykarp	14 Szaabás érs.
27 Szer.	Arsz. sz. János	Arsz. sz. János	15 Thébái Pál
28 Csüt.	Margit szüz	N.-Károly cs.	16 Vasas sz. Pét.
29 Pént.	Szal. Fer. pk.	Valér	17 N. Antal ap.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR. *)

Tekintetes Szerkesztő ur!

Lapja 7-ik számában — a hírek rovatában — a kunbajai postahivatal fel lett szólítva, hogy e című levelet „An Herrn Verstorbenen Kaspar Ginal Ober Lehrer gewest in Gumbaja“ kézbesíteni bírta-e?

„A kérdéses levelet igenis kézbesítettük az elhunyt gyászoló családjának, mert az az elhunyt nővérétől származott. A kérdés viccek elég rossz, sokkal helyesebb lett volna a feladót útba igazítani, ha már szegény nem tudta a levelet az elhunyt családjára címezni.“

Kunbaja, 1892. január 23-án.

Tisztelettel

Knezevich József,
segédjegyző, h. posta-kiadó.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk

HIRDETÉSEK.

itt megrendelhetők:
Hírlapok.
Művek.
Naptárak.
Táblázatok.
Falragaszok.
Körlevelek.
Tánevigalimi meghívók.
Tánerendek.
Étlapok.

Községi nyomtatványokból nagy raktár.

KÖNYV- és KÖNYVOMDAI INTÉZET.

BITTERMANN NÁNDOR ZOMBORBAN.

Papír és írószerek a bevásárlási áron.

Könyv-kötőmunkák elfogadtatnak és a kiállítási áron szállítatnak.

A „BÁCSKA” KIADÓHIVATALA.

Községeknek egész éven át hitel.

itt megrendelhetők:
Váltók.
Gyászlapok.
Számok.
Levelejek.
Névjegyek.
Eljegyzési és esketési kártyák.
Sima- és dombornyomatu monogramok.

11. szám.
1892.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 104. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 11675. számú végzése által Schön Antal bajai lakos javára Plavesits György ó szivaci lakos ellen 177 frt 50 kr tőke, ennek 1891. év október hó 1. napjától számított 6%, kamatai és eddig összesen 51 frt 30 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra lefoglalt és 1500 frtra becsült egy 8 lóerejű R. Garrett & Sohn-félegőzészéplőgépet teljes felszereléssel, tűzfecskező és tizedes mérleggel együtt, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 12115/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis O.Szivacson alperes lakhelyén leendő eszközésére 1892. évi február hó 5. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1892. évi január hó 17-én.

Styrum Mór,
kir. bír. végrehajtó.

Meghívó.

A jankováci takarékpénztár részvénytársaság

1892. évi február hó 7-én délután 2 órakor

az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlését

tartja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
- II. Az igazgatóság és felügyelő bizottság által megvizsgált mérleg betérjesztése és ennek jóváhagyása, úgy az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése, és a nyereség felosztásának elhatározása.
- III. Az igazgatósági tagok 1/3-ának vagyis 5 tagnak nevezetesen: Blau Ignác, Kelle Ferenc, Kovács Antal, Mészáros Mátyas és Zámbo Ignác, továbbá 3 felügyelő bizottsági tag kilépése folytán megürrült állásoknak titkos szavazás útján leendő betöltése, azon megjegyzéssel, hogy a kilépők újra megválaszthatók.
- IV. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés.

54. §. Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajta, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit s meghatalmazásait az intézeti igazgatóságnál letenni, a mikor erről elismerő nyilatkozatot kap, melyben egyszersmind szavazatának száma is kiteendő.

A letett részvényekről az igazgatóság által összeállított névjegyzéket — a letett részvényeket — valamint a meghatalmazásokat is a felügyelő bizottság átvizsgálni tartozik, s ennek megtörténtét a közgyűléshez intézendő jelentésében köteles megemlíteni.

VAGYON.

Mérleg-számla 1891. december 31-én.

TEHER.

Pénztár készlet	1551 02	Részvény alaptőke	40000 —
Értékpapír	12140 —	Tartalék alaptőke	4625 —
Váltó	83015 —	Takarékbetét és tőkésített kamat	87176 90
Kötelezvény	55203 —	Osztók magyar bank (Szabadkai fiókintézet)	14173 27
Jelzálog kölcsön	11979 —	Pesti magyar kereskedelmi bank	6819 —
Ingatlan	456 40	Hetibetét D.	2316 71
		Adótartalék	250 —
		Kamat átmeneti 1892. évre	1600 —
		Nyereség	7383 54
	164344 42		164344 42

Jankovác, 1892. január 4-én.

Madzinyi János s. k., Lövy Sándor s. k., Dr. Holländer Adolf s. k., Madzinyi Géza s. k., Brachfeld Zsigmond s. k., igazgató. igazgató. igazgató. pénztáros. könyvvezető.

Ezen mérleg-számla az intézeti könyvekkel egyezőnek és helyesnek találtatott.

3—3

Jankovác, 1892. január 7-én.

Kubinszky Pál s. k.,
felügy. biz. tag.

Szűcs Lajos s. k.,
felügy. biz. tag.

Schöffner József s. k.,
felügy. biz. tag.

Kántortanítói pályázat.

Kunbaján (Bács megye) elhalálozás folytán megüresedett németajkú kántortanítói állomásra február hó 11-én pályázat fog tartatni. Az állás jövedelme: a) készpénzben o. é. 125 frt és 4 miséért a község pénztárából o. é. 1 frt 68 kr; b) 40 pozsonyi mérő kétszeres buza megváltása o. é. 200 frt; c) szabad lakás házi kerttel; d) o. é. 18 frt osztásért; e) 6 öl lágya vagy 42 frt o. é.; f) 1/4 telek föld haszonélvezete adóteherrel; g) Stólailetek körülbelül o. é. 200 frt. A megválasztott köteles az összes kántori teendőknél kivül a rendes iskolát is tanítani. — A folyamodók jól felszerelt kérvényeiket a fent jelzett határnapon belül f. évi február hó 8-ig a kunbajai róm. kath. iskolaszékre címezve főt. dr. Boromisza Tibor ker. esperes urhoz Jankovácra (Bácsm.) küldjék. — Február hó 11-én vagyis a pályázat napjának reggeli 9 órájára a kántori próba megejtése végett a személyes megjelenés is megkívántatik. Csakis olyanok pályázhatnak, kik tanítói oklevéllel bírnak.

Kelt Kunbaján, 1892. év jan. 21-én.

VOJNITS DÁNIEL,
plébános és isk. elnök.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásba kebelezett Nemes-Militics községében leköszönés folytán megüresedett községi rendőri állásra ezenel pályázatot nyitok.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, hogy a községi szabályrendelet értelmében magyar honpolgárságukat, védkötelezettségüknek történt megfelelését, fedhetlen jellemüket és egészségi állapotukat, valamint a magyar-dalmata nyelvben szóban és írásban való jártasságukat igazoló pályázati kérvényüket, legkésőbbben folyó évi február hó 5-éig a szolgabíróhoz terjesszék be.

Zombor, 1892. január 16-án.

Dr. Széchényi Tamás,
szolgabíró.

Pályázati hirdetés.

Csávolyon (Bácsm.) a róm. kath. német-magyar-dalmát vegyes iskolánál, elhalálozás folytán megürrült tanítói állásra 1892. évi január hó 30-ig pályázat nyitattik. Az állás javadalma 400 forint készpénz, havi előleges részletekben, 50 frt lakbér, 4 erdei öl lágya hasábjá. A megválasztott tanító köteleztetik az iskolaszék által szabadon kijelölendő osztályt vezetni, s a törvény által előirt tantárgyakat tanítani. Az állás azonnal elfoglalandó. A kellőleg felszerelt folyamodványok a csávolyi r. kath. iskolaszékre címezve nagys. és főt. Berényi Dániel ker. esperes urhoz Bajára küldendők. Dalmát nyelvben jártasak előnyben részesülnek.

Csávoly, 1892. évi január hó 13-án.

Dr. Szucsics Sándor,
iskolaszéki elnök.

Malom eladási hirdetés.

Alulírott által ezennel közzhírré tétetik, hogy borsódi és katymári Latinovits János és Frigyes urak tulajdonát képező, Katymáron az uradalmi présház-épületben elhelyezett, gőzerőre, 2 pár kőre, jókarban álló

malomszerkezet

eladó s a fenti helyen megtekinthető.

Bővebb értesítés Borsódon a címzett uraknál, vagy megbízottjuknál nyerhető.

Borsód, 1892. évi január hó 18-án.

Vancsura Antal,

mint megbízott.

66. sz.

1892.

Pályázat.

Csuróg községben üresedésbe jött lovasrendőri állás betöltése céljából ezennel pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint születési és orvosi bizonyítvánnyal, valamint eddigi s jelenlegi foglalkozásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérelmüket f. évi február hó 7-ig alulírott községi előjárásnál nyújtsák be.

Ezen állás — beleértve a lótarási átalányt is 360 frt évi javadalmazással van egybe kapcsolva.

Csuróg, 1892. jan. hó 12.

Witz Ede,
h. jegyző.

Csuresin Mika,
bíró.

Élővirágokból

báli, eljegyzési, menyasszonyi, asztali, cotillion, alkalmi, mell-, és koszorusleányok részére

virág-csokrok.

Továbbá különféle alkalmakra szinte élővirágokból a legújabb, legdivatosabb és legcsinosabb kiállításban, ízlelőteljesen készített

KOSZORÚK

a legutányosabb árakban megrendelhetők

Zomborban

Göser Vida

Zombor sz. kir. város főkeresztényül.

Kéretnek az igen tisztelt megrendelők, hogy a báli, menyasszonyi vagy koszorusleányok részére rendelendő csokrokna az ültözék színét velem tudatni.

3—3